

קג. מַצּוֹת הַקְטָרֶת קְטָרֶת

שְׂנַצְטוּוּ הַפְּתָנִים לְהַקְטִיר קְטָרֶת סָמִים פְּעָמִים
 בְּכָל-יּוֹם צֵל מִזֶּבֶח-הַזֶּבֶח, שֶׁנֶּאֱמַר, וְהַקְטִיר עָלָיו
 אֶתֶּן קְטָרֶת סָמִים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטְבוּ אֶת-
 הַגִּלְתִּי יִקְטִירֶנָּה. וּבְכָל-שָׁנָה וְשָׁנָה מִצְוָה עָלֵיהֶם
 לַעֲשׂוֹת מִצְוָה בְּיַד הַקְטִיר בָּהּ כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ.
 וְעֲשִׂיתָהּ וְהַמִּצְוָה שֶׁנֶּעֱשִׂיתָ בָּהּ בְּכָל-יּוֹם נִחְשָׁב
 לְמִצְוָה אַחַת, לְפִי שֶׁסּוּף מִצְוֹת עֲשִׂיתָהּ אֵינָה
 אֶלָּא לְהַקְטִיר בָּהּ, אֶף-עַל-פִּי שֶׁשְׁנֵי כְּתוּבִים
 שֶׁל מִצְוָה מִצְאֵנוּ בֵּין הַעֲשִׂיָּה וְהַקְטָרָה שֶׁנֶּאֱמַר
 בְּסֵדֶר, כִּי תִשָּׂא, קָח לָךְ סָמִים וְגוֹמַר, (שְׁמוֹת
 ל ה) צֵל עֲשִׂיתָהּ, וְכַאֲן כְּתוּב, וְהַקְטִיר עָלָיו
 אֶתֶּן וְגוֹמַר, אֶף-עַל-פִּי-כֵן רְאִיתִי לְמַשְׁבִּי
 הַמִּצְוֹת שֶׁחֻשְׁבִּין הֵפֵל מִצְוָה אַחַת, אֵין בָּהּ
 מִחְלָקָת בִּינֵיהֶם כָּלֵל, אֶבֶל יִחְלְקוּ בָּהּ בְּצַנְיָן
 אַחֵר, כִּי הֵרַמְבַּם וְכַרְוֹנוּ לְבִרְכָה יִמְנָה קְטָרֶת
 שֶׁל שְׁחִירֵת וְשֶׁל עֲרֵבִית מִצְוָה אַחַת, וְהֵרַמְבַּם וְכַרְוֹנוּ
 לְבִרְכָה כְּמֵב שֶׁהֵן נִמְנוֹת שְׁפִיטִים, וְרֵאזִיטוּ בְּסֵדֶר.
 מִשְׁרָשֵׁי מִצְוָה זוֹ, גַּם-כֵּן לְהַגְדִּיל כְּבוֹד הַבַּיִת
 וְלִהְיוֹת מְצֻלְתוֹ וּמוֹרָאוֹ עַל פְּנֵי כָּל-אָדָם, וְאִי
 אֶפְשָׁר לְהַגְדִּיל דְּבָר קָלֵב בְּנֵי אָדָם וּמַחְשְׁבֹתוֹ,
 כִּק בְּדָבָרִים שֶׁהוּא חוֹשֵׁב אוֹתָם לְגַדְלָה וְיִמְצָא
 בָּהֶם תְּצַנּוּג וְשִׁמְחָה, וְיִדְוַע כִּי עֲנִין הָרִים הַטּוֹב
 הוּא דָּבָר שֶׁנֶּפֶשׁ אָדָם נִהְיֵית בּוֹ וּמִתְאַנֶּה אֵלָיו
 וּמוֹשָׁף הַלֵּב הַרְבֵּה, וְרִים הַקְטָרֶת הִזֵּה הַטּוֹב
 שֶׁאֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת עַל-יְדֵי אָדָם, עַד שֶׁאֲמָרוּ וְכַרְוֹנָם
 לְבִרְכָה בְּפִרְק, אֲמַר לָהֶם הַמְּמַנֶּה (תַּמִּיד פ"ג מ"ח)
 כִּי מְרִיחוֹ הָיוּ מְרִיחוֹן בּוֹ בְּשִׁעַת הַקְטָרָה מִרִיחוֹ
 עַד יְרוּשָׁלַם.

מְדִינֵי הַמִּצְוָה, מֵה שֶׁאֲמָרוּ בְּבִרְיָתָא בְּכִרְיָתוֹת
 (א) שֶׁשְׁטוּם הַקְטָרֶת הִיטָה אַסֵּד עֲשָׂר סַמְמִינִין,
 אֶרְבָּעָה מֵהֶן מְפָרְשִׁין בְּתוֹרָה, וְהַשְּׁבָעָה קְבֻלָּה:

↑
 290 הַמִּצְוָה לְעוֹלָם עָד

→ לְרִים הַזֵּה פִּרְשׂוּ הַגְּמָרָא

עֲרִיכִים. מְסִיעַ לִיָּה לְר"מ. וְתַדַּע
 לָךְ שֶׁכֵּן הוּא, בּוֹא וְרָאָה בֵּינוֹן
 שֶׁיִּרְדַּ מִשָּׁה מָה אָמַר לָהֶם וַיַּעֲמֹד
 מִשָּׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי
 לָהּ וְגו', וַיֹּאמֶר לָהֶם פֹּה אָמַר ה'
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. וְהִכֵּן אֶתְּהָ
 מוֹצֵא שֶׁאֲמַר לוֹ כֵּן, לָךְ רַד. מַהוּ
 רַד, מְרִדוֹת הֵם עֲרִיכִין. דְּבָר אַחֵר
 לָךְ רַד, יֹאמַר ר' אֲבִין אָמַר לוֹ
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשָּׁה אֵל יָרַע
 לָךְ עַל שֶׁאֲמַרְתִּי לָךְ לָךְ רַד מִכָּאן,
 שֶׁהָרִי יָבִי ג' פְּעָמִים כְּבִיכּוֹל
 לְרַדְתִּי מִן הַשָּׁמַיִם לְאַרְץ בְּשִׁבִיל
 לְרֵאוֹת בְּקַלְקַלַת הַבְּרִיּוֹת שֶׁנֶּאֱמַר
 (בְּרֵאשִׁית י"א ה) וַיִּרְדַּ ה' לְרֵאוֹת אֶת
 הָעִיר וְאֶת הַמְּגִדָּל, (שֵׁם י"א ז) הִבֵּה
 גִּרְדָּה. (שֵׁם י"ח כ"א) אֲרָדָה נָא וְאַרְאָה.
 אֶף אֶתְּהָ לָךְ רַד, דִּיּוֹ לְעַבְדֵי לִהְיוֹת
 שׁוֹהֵה לְקוֹנוֹ. בֵּינוֹן שֶׁרָאָה מִשָּׁה בֵּן
 אָמַר אֵין סְלִיחָה. יָדַע הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מַה בְּלִבּוֹ שֶׁל מִשָּׁה
 וְקָרָא אוֹתוֹ לְפִיטוֹ. אָמַר לוֹ לֹא
 אֲמַרְתִּי לָךְ עַד שֶׁאֶתְּהָ בְּסִנָּה מַה
 שֶׁעֲתִידִין לַעֲשׂוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת ג'
 ו) וַיֹּאמֶר ה' רָאָה רְאִיתִי, יֹאמֶר

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשָּׁה אֶתְּהָ רוֹאָה רְאִיָּה אַחַת וְאֵין רוֹאָה
 שְׁתֵּי רְאִיּוֹת. רוֹאָה אֶתְּהָ אוֹתָם בָּאִים לְסִינֵי וּמְקַבְּלִים תּוֹרָתִי
 וְאֵין רוֹאָה אוֹתָם שֶׁאַחֵר שֶׁאֲבּוֹא לְסִינֵי לְתַן לָהֶם אֶת הַתּוֹרָה
 וְאֵין חוֹזֵר בְּטִטְרָאמּוּלִין שְׁלִי, שֶׁהֵן מִתְּבוֹנְנִין בּוֹ וְשׁוֹמְטִים
 אֶחָד מֵהֶם וּמְכַעֲסִים אוֹתִי בּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (יִחְזַקְאֵל א' י) וּפְנֵי שׁוֹר
 מִהַשְּׂמַאל לְאַרְבַּעַתָּן, וְהֵם מְכַעֲסִים אוֹתִי בּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים ק'
 כ) וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַכְנִית שׁוֹר. דְּבָר אַחֵר רְאָה רְאִיתִי

מתנות כהונה

והיכן אתה מוצא כו'. עד לך כד נמה שאמר לו לך כד חסה מנאל שאמר לו כן. רד מבין. מכלן. אין סליחה. משה אמר כלנו ולאי טוב לא יחל להם סליחה. ואני חוזר בטראמילין. ע"פ פרשה שמות פ"ג ג' פירשתי. וע"פ פירוש הרמב"ן פ"ג ז' וזכרנו נחיי פ"ג שמות].

חידושי הרד"ק

ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה לך אעשה לך ורבותינו דרשו לך רד אתה רדה אותם והיינו כרמיית קרא שצוה משה עברו משער לשער והרגו וגו'. והיכן אתה מוצא שא"ל כך לך רד. בתרא"ר פ"ד לא אמר הקב"ה למשה כן-אלא שהיה משה דן

חידושי הרש"ש

ה כיון שירד משה מה אמר להם ויעמד כו'. אולי תיכת להם מיותר ור"ל מה אמר הכתוב. וקרא אותו לפיטו כו'. היינו ממה דכתיב אח"כ ויאמר ה' אל משה (דהוא לשון